

[Marius Buhl.]

tydningen en økonomisk byrde, som dikteres kommunerne herindefra; når det er tilfældet, er det også et rimeligt krav, at man herindefra tager en rimelig stor del af de udgifter, hvormed kravet er forbundet.

Jeg skal nøjes med disse få bemærkninger, da forslagene, som jeg sagde før, er så udmærket gennemgået og har fået en så grundig behandling. Jeg ved, at jordemødrene med længsel har ventet på, at kommissionen skulle blive færdig, og de har en berettiget forventning om, at disse lovforslag skal bringe en bedring i deres økonomiske kår. Det forekommer også mig, at med disse to lovforslags vedtagelse kommer dette vigtige område ind i et sundt og godt og økonomisk forsvarligt leje. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene til villig og hurtig behandling.

Marie Antoinette von Lowzow: Jeg vil gerne have lov til at tilslutte mig de tidligere ærede talere, der har givet udtryk for, at de foreliggende lovforslag er blevet så grundigt behandlet i det høje landsting og baggrunden for vedtagelsen af lovforslagene oplyst og gennemarbejdet på en så udmærket måde, at der ikke er så meget at tilføje. Disse love vil betyde en stor forbedring i forhold til tidligere tilstande. Der skabes herigenem en økonomisk bedring af distriktsjordemødrenes kår. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslagene til vedtagelse i det høje ting.

Der er imidlertid en enkelt sag, som jeg vil udtrykke min glæde over er blevet berørt, og som har været fremme under landstingets behandling af disse forslag; selvom den ikke blev behandlet som en selvstændig sag, betegner den dog et skridt på vejen fremad. Det drejer sig om et spørgsmål, der blev stillet af landstingsudvalget til indenrigs- og boligministeren. Det er spørgsmål 9; det findes i bilag 5 i landstingets betænkning. Udvalget spørger, om der under de lægemidler, der stilles til rådighed for distriktsjordemødre, også tænkes på bedøvelsesapparater og midler. Dertil svarer den højtærede indenrigs- og boligminister — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Spørgsmålet om jordemødres adgang til på egen hånd at give narkose under en eller anden form til fødende kvinder behandles i fødselshjælpsudvalget, men udvalget har — bl. a. under hensyn til de

foreliggende tekniske problemer vedrørende formen for anvendelige narkoseapparater — endnu ikke afgivet nogen indstilling herom. Såfremt der til sin tid gives jordemødrene en sådan bemyndigelse, må spørgsmålet om det økonomiske grundlag for såvel de privatpraktiserende jordemødres som for distriktsjordemødrenes anskaffelse og drift af eventuelle narkoseapparater gøres til genstand for selvstændig forhandling mellem de interesserede parter. Forslagets § 14, stk. 2, foregriber ikke en fremtidig ordning på dette område, idet det ikke har været tanken, at udtrykket sygeplejeartikler m. v. uden videre skal omfatte de her omhandlede udgifter.“

Denne berøring af spørgsmålet giver håb om, at man senere i det høje ting måtte komme til en behandling af det, således at der kunne blive mulighed for at give de fødende kvinder adgang til den letelse, som narkosebehandling er, og som man skulle synes var rimelig at give kvinderne i den pinefulde opgave, som det nu engang er at gennemgå en fødsel. Jeg håber derfor, at der må blive mulighed for i fremtiden at nå frem til en lovmæssig behandling af dette spørgsmål.

A. C. Normann: Også mit parti erkender, at de to lovforslag indeholder nævneværdige forbedringer, og er villigt til at tage konsekvensen af det ved behandlingen i det høje ting.

De foreslåede bestemmelser vedrørende distriktsjordemødrenes lønninger synes mig at være noget udviklede, men også at være rimelige. Der foreligger særlige forhold, som bevirker, at disse lønninger må fastsættes som foreslået, hvorefter en distriktsjordemoder i alle tilfælde aflønnes som forsørger. Dette har, såvidt jeg ved, altid været tilfældet, og der ændredes ikke noget ved dette forhold, da sondringen mellem forsørgere og ikkeforsørgere i sin tid blev indført for statens tjenestemænd. Hertil kommer, at distriktsjordemødrenes gerning kræver, at de oprettholder en husholdning som forsørgere. Vi nærer derfor ikke nogen betænkeligheder med hensyn til den bestemmelse i § 4 om lønninger, som har været fremdraget af tidligere ordførere, og vi mener heller ikke, at der ved denne ordning skabes konsekvenser for tjenestemændene.

Vi kan også tiltræde de foreslåede pen-